

Christmas Møller: Det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen glemte, om jeg saa maa sige, ikke sin Fortid og vendte sig derfor i de polemiske Bemærkninger, han havde at gøre, i særlig Grad til de Konservative. Da jeg forlangte Ordet for en kort Bemærkning, var det i øvrigt for at spørge det ærede Medlem om to Ting i det Foredrag, han holdt. Det ærede Medlem sagde, at det havde været formaalistjenglit, om man i forrige Rigsdagssamling havde fulgt Regeringens oprindelige Forslag angaaende Tjenestemændene. Det ærede Medlem sagde, at det havde ogsaa været formaalistjenglit for Tjenestemændene; men det ærede Medlem sagde ikke noget som helst om, hvorfor han mente, det havde været formaalistjenglit for dem, og det synes jeg han skulde oplyse Tinget om. Dernæst fremsatte det ærede Medlem en Række nationaløkonomiske Betragtninger, som man kun kunde forstaa paa een Maade, nemlig den, at en bestemt Klasse i vort Folk, som oven i Købet kun er en meget ringe Procentdel af Folket, nemlig Tjenestemændene, skulde sørge for, at vor Krone kom i Orden — der kunde efter mit Skøn ikke være nogen Mening i det ærede Medlems økonomiske Betragtninger, hvis de ikke maatte munde ud deri. Det ærede Medlem talte ironisk om Indførselen af den store Mængde Biler. Jeg tror dog, man kan have Lov til at sige til det ærede Medlem, at det ikke er Tjenestemændene, der ødelægger Valutaen paa dette Punkt. Det ærede Medlem vil ordne det hele ved at sætte Lønningerne ned. Jeg havde, da det ærede Medlem talte ironisk om Indførselen af Luksusvarer og nævnte enkelte af dem, haabet, at det ærede Medlem havde villet være med til at gaa den eneste Vej, ad hvilken man kan begrænse denne Indførsel, nemlig ved at gøre disse Varer betydelig dyrere; thi det ærede Medlem maa ikke glemme, at i det Øjeblik han gør dette, vilde det ganske utvivlsomt kunne have en betydelig Forbedring af den danske Krone til Følge. Men i det Øjeblik han kun lægger denne Opgave paa en enkelt Klasse, oven i Købet en Klasse, som kun er saadant noget som 4 pCt. af Befolkningen, tror jeg ikke, det vil hjælpe noget videre.

Endelig vendte det ærede Medlem sig meget skarpt polemisk overfor en af mine Partifæller, som ikke er til Stede i Øjeblikket.

Det ærede Medlem var navnlig særdeles vred over, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard havde udtalt sig meget skarpt mod enkelte Personer indenfor Venstre. Det ærede Medlem udtalte sig saa skarpt og saa højt, at han haabede det skulde give Genlyd, ja, man havde ligefrem et Indtryk af, at han ikke saa meget talte til de Konservative, men mere talte, saa Genlyden kunde blive saa stærk, at det ogsaa kunde høres af visse Venstremænd. Men jeg synes, at i en Situation, hvor hele dette Spørgsmaal jo slet ikke er fremme, og hvor det heller ikke er draget frem af det ærede Medlem Hr. Korsgaard ... (Rode: Jo!) ... Nej, jeg ved udmærket godt, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard hentydede til en Tale, han havde holdt ved Finanslovbehandlingen i Fjor ... (Rode: Henviste!) ... Hentydede og henviste, det ved jeg saare vel, men jeg vil stadig have Lov til at hævde, at i den Tale, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard holdt, blev dette ikke stillet op som en Betingelse. Jeg vil oven i Købet have Lov til at sige, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard — hvad det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen aabenbart ikke har været ganske klar over — i høj Grad hævdede, at den Politik, som det konservative Folkeparti gennem denne Tid havde ført, skulde fortsættes. Det forekommer mig derfor, at det ærede Medlem har handlet ud fra et Venstresynspunkt politisk uforstandigt og ud fra den Politik, der føres, ogsaa urigtigt i paa den Maade at drage Dagsordenen af 19. Oktober 1922 frem. Thi der er jo til det ærede Medlems Udtalelser ikke andet at sige, end at hele Ministeriet, hele Venstrepartiet, ogsaa det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen selv, har stemt for en Dagsorden, i hvilken Folketinget udtaler, at Ministeriet skal føre sin Politik videre paa det borgerlige Samarbejdes Grund.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Jacobsen: Jeg maa beklage, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ikke i saa høj Grad har faaet fat i Tankegangen i hele mit Indlæg om Lønningsspørgsmaalet, at han kunde sige sig selv, hvorfor jeg mente, det havde været heldigt at gennem-